

gelse. Ministeren udtalte i Lørdags, at han havde spurgt Statsbanerne og faaet opgivet Tallet 1,400,000 Kr. Hvis det har indskrænket sig til et simpelt Spørgsmaal og et simpelt Svar, maaske ganske uofficielt, om jeg saa maa sige, er det muligt, at der foreligger en Fejltagelse, men jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at naar vi nu skulle fortsætte Forhandlingerne om denne Sag, maa dog en Gang det Tidspunkt være indtruffet, hvor det er de danske Statsbaner muligt at sige, hvad deres Udgift pr. 31. Marts 1912 har andraget. Nu er der forløbet en Maaned siden da, og jeg synes nok, at de maatte kunne afslutte deres Udgiftsregnskab. Vi ville altsaa kunne vente at faa det virkelige Udgiftstal, og saa vil jeg altsaa eventuelt kunne faa Forklaring paa, hvorledes dette Tal 1,400,000 Kr. er fremkommet. Hvad der ellers mangler af Indtægtstillene, mener jeg, at den højtærede Finansminister — jeg tror, han tilsagde os det i Lørdags — vil kunne fremskaffe. Det er altsaa de af mig nævnte Poster, som vi ikke kende Indtægterne for.

Denne Opstilling maa jeg overlade de ærede Medlemmer at sammenholde med den af den højtærede Finansminister givne Fremstilling i Lørdags, saa vil man kunne finde, hvor Forskellen ligger mellem det Resultat, han kom til, og det Resultat, jeg er kommen til. Jeg har altsaa ikke ved Udarbejdelsen af min Opstilling haft den højtærede Finansministers enkelte Tal ved Haanden, men jeg har maattet foretage Beregningen efter mine egne Kundskaber i den Retning. Ellers vilde jeg være gaaet nærmere ind paa den højtærede Ministers enkelte Tal. Naar man sammenholder hans og mine Tal, der dreje sig om de samme Poster vil man da kunne danne sig en Mening om, hvorvidt han eller jeg eller maaske vi begge paa noget Punkt ikke skulde have været tilstrækkelig omhyggelige og skulde have forbigaaet noget. Jeg haaber, at det ikke er Tilfældet for mit Vedkommende, jeg ved, at jeg har gjort mig Umage for at komme i den størst mulige Overensstemmelse med de Tal, der foreligge tilgængelige.

Nu indrømmer Ministeren ganske vist, at der har været en glædelig Fremgang i Indtægterne for 1911—12, men han gør gældende, at saa maa vi ogsaa belave os paa Opgang i Udgifterne i Finansaaret 1912—13, altsaa i det følgende Finansaar. Deri er jeg ikke enig med den højtærede Minister. Vi have nemlig slet ikke taget

Hensyn til alt, hvad der kunde komme af *Indtægtsforøgelser i 1912—13*, og saa forekommer det mig heller ikke at være berettiget, naar den højtærede Minister, som jo har fremsat sit Budget for 1912—13, ved Udgifterne vil tage Hensyn til, at der kan finde Overskridelser Sted. Vi have med Hensyn til *Fremtiden* i vore Beregninger kun inddraget een Faktor, nemlig den Indtægtsforøgelse, der kan fremkomme gennem de forbedrede Ligningsregler, som ere foreslaaede af os i det foreliggende Lovforslag om Indtægts- og Formueskat til Staten. Alt det øvrige og særlig de 4 Mill. er jo Indtægtsfremgang, som allerede er opmaaet i forrige Aar. Hvis vi vilde regne med *fremtidig* Indtægtsforøgelse, vilde jeg have en vid og gunstig Mark for mig i den Henseende. Det vil erindres, hvorledes Ministeren gentagne Gange, ogsaa i Debat med mig, har fremhævet, hvorledes Toldindtægterne befinde sig i Overgangsaaarene. Vi burde ikke fæste os ved den overordentlig store Nedgang, som har fundet Sted i de nærmeste Aar efter Toldloven, for det var en Overgangstid, det maatte rette sig; vi skulde blot vente, saa vilde det blive bedre. Og naturligvis — det sagde jeg ogsaa den Gang — vilde der blive Fremgang, der vil altid blive Fremgang i Toldindtægterne. Jeg anslog det endogsaa den Gang til et Par Millioner Kr. om Aaret. Der vil altid være Fremgang alene paa Grund af Befolkningens Tilvækst, Lævefodens Højnelse og forskellige andre Faktorer, som Ministeren kender lige saa godt som jeg. Altsaa, hvis vi vilde tage den fremtidige Indtægtsforøgelse med i Beregning, kunde vi have taget adskilligt til Indtægt for vor Opfattelse af Situationen. At Jernbaneindtægterne, som jeg omtalte for lidt siden, maa stige yderligere, er der al Grund til at tro. $1\frac{1}{3}$ à $1\frac{1}{2}$ pCt. af Anlægs kapitalen er vel heller ikke det, som den højtærede Minister tænkte sig, da han foreslog en Forhøjelse af Taksterne til et Beløb af 4 Mill. Kr. Der sidder jo ogsaa en Kommission, som forlængst har begyndt sit Arbejde, der jo nærmest maa betragtes som et Sparearbejde. — Om Arveafgiften skal jeg om lidt udtale mig udførligere. — Hvis vi vilde, om jeg saa maa sige, trække Veksler paa Fremtiden, er der dernæst visse nye Indtægter, som ikke ere medregnede af Ministeren. Jeg sigter ikke her til Auktionen over gamle Postfrimærker, som dog ogsaa har givet en Indtægt, men jeg sigter til væsentlig mere betydende Indtægter. Vi have Aktiver henliggende i de